

retat un arxiu amb milers de dades d'estrangers amb dret a vot que vivien a les comarques valencianes, feia el negoci complet: gestionava des de la cessió dels terrenys fins a les sol·licituds per obtenir places a les residències, fonamentalment, a les que es trobaven a la seua zona d'influència.

Tanmateix, el tipus de gestió de la Fundació Institut de Propietaris Estrangers cridà l'atenció del síndic de comptes, el qual advertí, en l'informe remès a les Corts valencianes el desembre del 2002—corresponent a la gestió de la Generalitat de l'any anterior—de greus irregularitats comptables i de múltiples incompliments legals. L'organisme finançat pel Consell i per l'Ajuntament d'Altea ni justificava pagaments ni cobraments ni tampoc declarava impostos.

En la seua auditoria, la Sindicatura de Comptes no trobava ni inventari de béns i drets, ni balanç de situació, ni compte de resultats, ni la liquidació d'ingressos, ni tan sols un pressupost. Però, a més, el síndic alertava que no s'havia pagat cap impost des de la constitució i advertia de la confusió entre l'àmbit públic i l'esfera privada en la qual es movia l'entitat. I tot això, en una institució que, en aquest moment, havia rebut més de setanta milions de les antigues pessetes (més de 420.000 euros) en subvencions públiques, quantitats que Svensson gestionava a plaer mitjançant un sistema que incloïa tres comptes bancaris, un model que, de fet, la Sindicatura recomanava modificar.

Enmig de l'escàndol, Zaplana se n'anà a Madrid i, amb l'arribada de Camps, la fundació de Svensson es quedà sense padrí. La fi d'un dels seus "negociets" creats per Zaplana era qüestió de temps. Precisament, un dels pocs homes que li queden en el poder a l'expresident, el conseller de Justícia, Miguel Peralta, fou l'encarregat per Camps de donar la notícia a les Corts de la dissolució de la fundació. Per justificar la mesura Peralta ha dit que ara serà la Diputació d'Alacant qui s'encarregarà dels objectius de l'entitat lligats a l'atenció dels estrangers. Però, més enllà d'això, el que ha fet Camps és posar punt i final a una agència electoral i de negocis urbanístics amb clares vinculacions amb els governs d'Eduardo Zaplana.

A. V. Santamaria

Matas crea la Conselleria d'Immigració i Cooperació

El Govern balear ha creat una nova Conselleria, d'Immigració i Cooperació. La consellera és Encarnación Pastor, que en prenia possessió el passat dia 20. Pastor ha estat activista en el món de l'organització de la immigració des de fa anys, ha presidit la Casa Regional d'Extremadura (regió on va néixer) i la Federació de Cases Regionals a Balears. Es va donar a conèixer en ambients de treball sobre la immigració, entre els quals ha assolit molt bona imatge i consideració, fins i tot en àmbits ideològicament esquerrans que actuen entre els immigrants. Segons ha pogut saber aquest setmanari, fa uns cinc anys que un dirigent d'esquerra plantejà a la resta de la direcció del seu partit la possibilitat d'oferir a Pastor de col·laborar amb ells, després de coincidir amb ella en un seminari sobre immigració i de comprovar la seva desimboltura. Al final, però, el partit en qüestió no ho va considerar oportú, o simplement va oblidar la qüestió. Posteriorment, va ser UM el partit que intentà fitxar-la. Tanmateix, ha estat Matas qui finalment ha captat la veterana activista per fer-la entrar en política.

El vot immigrant. El Govern justifica la creació de la Conselleria d'Immigració i Cooperació amb la necessitat d'ajudar els immigrants a integrar-se en la societat balear i, atesa la magnitud que presenta el fenomen (com a mínim, el 42% dels empadronats), considera del tot necessari que se n'ocupi una institució del màxim rang.

Cal recordar, tanmateix, que el concepte d'integració que aplica el president Matas, tot el seu Gabinet, així com el PP no és el mateix que empren la resta de formacions polítiques, per a les quals la integració s'hauria de fer en la cultura i l'idioma propi. Matas ja deixà clar durant el debat de política general (dels passats 4, 5 i 6 d'octubre) al Parlament quina és la seva visió, quan, per primera vegada en la història autonòmica, un president s'adreçava al ple de

la cambra en castellà, per parlar d'immigració. Significativament també, durant l'acte de presa de possessió de la nova consellera, tant el president com Pastor usaren el castellà, l'idioma de relació social entre la immensa majoria dels presents a l'acte. Igual com, segons diuen les estadístiques, fan la majoria de balears joves i no pocs adults.

Per tant, sembla bastant clar quin missatge llança el Govern a la immigració: que la integració és possible en castellà, i que el català, a aquest efecte, no és imprescindible. De fet, s'avé amb la teoria del bilingüisme que pregona l'executiu, i que és el nord de l'actuació en política lingüística. Segons ha explicat el president diverses vegades, el bilingüisme que defensa consisteix a no "imposar" el català i que els ciutadans usin "amb absoluta llibertat" el castellà si així ho volen fer, en tots els àmbits. Amb aquest argument s'entenen, és clar, les seves cada cop més freqüents intervencions públiques en castellà, amb valor d'exemple institucional. Els crítics asseguren que en la pràctica aquesta actitud afavoreix la castellanització i l'arraconament del català a Balears. L'Obra Cultural Balear ha definit aquesta política de "desnormalització lingüística".

A més de la qüestió idiomàtica, la nova Conselleria ha estat rebuda per tota l'oposició de manera molt crítica. Els portaveus Francina Armengol (PSOE), Pere Sampol (PSM) i Miquel Rosselló (EU-Verds) consideraren que la vertadera raó de la creació de la nova Conselleria és "partidista" i "electoralista", ja que vol aprofitar els pressuposts públics per intentar que la màxima quantitat possible d'immigrants—espanyols i estrangers inscrits al cens electoral—votin el PP en les pròximes eleccions autonòmiques i municipals, a la primavera del 2007. Per la seva banda, UM ha considerat "positiva" la iniciativa.

El vot immigrant és, sens dubte, gran objecte de desig per al PP, PSOE i UM. Els tres partits fa temps que intenten

Encarnación Pastor estarà al davant de la nova Conselleria d'Immigració i Cooperació.

captar bosses de sufragi a partir de la col·laboració amb organitzacions d'immigrants. Cal tenir en compte que la captació d'aquests vots pot esdevenir potencialment la clau en les futures eleccions.

Els intents, de fet, no són nous. Ja en el passat el PP ha col·laborat amb les plataformes que defensaven els interessos d'europèus residents a Balears —que poden votar en les municipals—. O, cal recordar també, la famosa operació Formentera, mitjançant la qual els conser-

vadors volgueren fer-se amb el vot dels residents illencs a l'Argentina. Per altre costat, entre la immigració espanyola sociològicament esquerrana localitzada amb especial intensitat en zones turístiques litorals de Mallorca fa anys que actua un partit castellanista, anticatalanista, anomenat Agrupación Social Independiente (ASI). Aquest partit va aconseguir en les darreres eleccions autonòmiques (2003) 6.653 vots a tot Balears, un 0,7% dels vots que sens dubte foren sufragis restats a l'esquerra.

A més, com que el vot d'ASI es concentra en bona part al municipi de Llucmajor (badia de Palma, on es fundà el partit), la seva concurrència local ha estat imprescindible per capgirar la majoria política del municipi, el quart més nombrós en el cens electoral de totes les Balears. En efecte, passà de ser governat per una coalició PSOE-PSM a ser controlat per l'aliança PP-ASI. És un exemple a petita escala de la importància cabdal que pot tenir l'activació d'aquest vot en el panorama polític, encara que sigui en quantitats estadísticament poc importants sobre el total.

En aquests moments, en nombres rodons, el cens electoral illenc arriba gairebé als 690.000 votants. D'aquests, 20.000 són nascuts a l'estranger amb nacionalitat espanyola, 10.000 són balears o descendents amb dret a vot que viuen a l'estranger, i a aquests dos grups se'ls suma el més important: els d'espanyols immigrants (o no nascuts a Balears), que són quasi 230.000. El pes dels tres grups augmenta a cada convocatòria electoral. Tanmateix, l'interès polític que té aquest vot potencial no ve només pel pes que té en el total sinó també i sobretot per la incidència política que poden arribar a tenir relativament pocs sufragis en cada circumscripció.

Cal recordar que cada illa és una circumscripció, totes elles petites però especialment Eivissa i Menorca, i encara més Formentera. D'aquesta manera, un grapat de vots poden provocar fàcilment que un diputat passi d'un partit a un altre en una —o més— de les circumscripcions, cosa que, al capdavall, pot resultar essencial per definir si el PP té o no majoria absoluta. De fet, les Pitiüses, la zona balear juntament amb la badia de Palma on més immigració percentual hi ha, sol desequilibrar històricament els resultats. Quan l'esquerra hi guanyà (1999), fou l'única vegada que s'evità que el PP tengués a les seves mans el Govern balear. Al contrari, la victòria rotunda dels conservadors el 2003 a les Pitiüses els tornà l'executiu illenc. Podem veure, doncs, fins a quin punt pot esdevenir clau per al 2007 el vot dels immigrants i entendre per què desconfia tant l'oposició d'aquesta nova Conselleria d'Immigració.

Miquel Payeras